

EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 3.12.2012
COM(2012) 721 final

2012/0340 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par publiskā sektora struktūru tīmekļa vietņu pieejamību

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2012) 401 final}

{SWD(2012) 402 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Šajā paskaidrojuma rakstā sīkāk ir raksturots priekšlikums jaunai direktīvai, kuras mērķis ir tuvināt dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus par piekļuvi publiskā sektora iestāžu tīmekļa vietnēm.

Direktīva palīdzēs dalībvalstīm ievērot valsts līmeņa saistības attiecībā uz tīmekļa pieejamību, kā arī saistības, kas tām jāievēro saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām attiecībā uz publiskā sektora struktūru tīmekļa vietnēm.

Tīmekļa pieejamība attiecas uz principiem un metodēm, kas jāievēro, izstrādājot tīmekļa vietnes, lai šo tīmekļa vietņu saturs būtu pieejams visiem lietotājiem, jo īpaši personām ar invaliditāti¹.

1.1. Priekšlikuma mērķi un konteksts

2009. gadā 27 ES dalībvalstīs tīmekļa vietņu izstrādātāju tirgū bija aptuveni 175 000 uzņēmumu. Tajā tika nodarbināts aptuveni 1 miljons cilvēku un radītais apgrozījums bija 144 miljardi euro².

Eiropas tirgus ar tīmekļa pieejamību saistītu produktu un pakalpojumu jomā ir novērtēts 2 miljardu euro vērtībā. Tas varētu ievērojami pieaugt, jo pieejamas ir mazāk nekā 10 % tīmekļa vietņu. To iedzīvotāju skaits, kam ir funkcionāli ierobežojumi vai invaliditāte (15 % no ES iedzīvotājiem darbspējīgā vecumā jeb 80 miljoni cilvēku) var ievērojami palielināties, jo Savienības sabiedrība noveco.

Tīmekļa pieejamība ir ļoti nozīmīga publiskā sektora struktūrām, lai tās būtu plašāk pieejamas un pildītu savus publiskos pienākumus. Strauji pieaug to tīmekļa vietņu skaits, kas sniedz e-pārvaldes pakalpojumus (aptuveni 380 500 ES), un publiskā sektora tīmekļa vietņu skaits (vairāk nekā 761 000 ES). Vairums dalībvalstu jau ir ieviesušas tiesību aktus vai ir veikušas citus pasākumus tīmekļa pieejamības jomā. Tomēr starp šiem tiesību aktiem un pasākumiem pastāv ievērojamas atšķirības.

Neharmonizētā valstu pieeja tīmekļa pieejamības jomā rada šķēršļus iekšējā tirgū. Tīmekļa pieejamības nodrošinātāji, kas darbojas pāri robežām, saskaras ar papildu ražošanas izmaksām. Konkurence, konkurētspēja un ekonomiskā izaugsme ir kavēta tādēļ, ka uzņēmumiem, jo īpaši MVU, trūkst zināšanas un spējas izmantot visas specifikācijas un procedūras.

---

¹ Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām, pie personām ar invaliditāti **pieder** personas, kurām ir ilgstoši fiziski, garīgi, intelektuāli vai maņu traucējumi, kas mijiedarbībā ar dažādiem šķēršļiem var apgrūtināt to pilnvērtīgu un efektīvu līdzdalību sabiedrības dzīvē vienlīdzīgi ar citiem.

² Tīmekļa vietņu izstrādātāju tirgus ir aprēķināts kā saimniecisko darbību summa, NACE 2. red. klases J6201 – Datorprogrammēšana un J6312 – Tīmekļa portāli. Avots: Eurostat, detalizēta gada uzņēmumu statistika pakalpojumu jomā (NACE 2. red. H-N un S95), tiešsaistes datu kods sbs_na_1a_se_r2).

Valsts iestādēm un uzņēmējiem nav skaidrības par "tīmekļa pieejamības" specifiku izvēli iespējamu pārrobežu pakalpojumu vajadzībām un par piemērotāko politikas satvaru tīmekļa pieejamības jomā.

Lai likvidētu šo sadrumstalotību un uzticības trūkumu tīmekļa pieejamības tirgū, kā vajadzīgs nosacījums ir ierosināta valstu pasākumu harmonizācija publiskajā sektorā ES līmenī.

Šī direktīva attiecas uz publiskā sektora struktūru tīmekļa vietnēm, jo tās sniedz informāciju un pakalpojumus, kas ir svarīgi iedzīvotājiem, un publiskie izdevumi paši par sevi jau var radīt drošu un apjomīgu tirgu tīmekļa vietņu izstrādātājiem.

Ir novērtētas ar atbilstību saistītās izmaksas administrācijām. Analīzē secināts, ka ieguvumi atsver izmaksas.

Tā kā tīmekļa vietņu izstrādātāji ir mudināti panākt apjomradītus ietaupījumus, šis pasākums palīdzēs gūt virkni labvēlīgu rezultātu, sākot ar visām pārējām publiskā sektora tīmekļa vietnēm.

Harmonizācijas rezultātā uzlabosies tirgus nosacījumi, tiks radīts vairāk darbavietu, kļūs lētāka tīmekļa pieejamība un kļūs pieejamākas tīmekļa vietnes: trīskāršs ieguvums valdībām, uzņēmumiem un iedzīvotājiem.

1.2. Tehniskais konteksts

Ieinteresētās personas šobrīd visā pasaulē plaši izmanto metodes, kuru pamatā ir sekmības kritēriji un AA līmeņa atbilstības prasības, kas norādītas Globālā tīmekļa konsorcijs (*W3C*) izdoto Tīmekļa satura pieejamības vadlīniju 2. versijā (*Success Criteria and Requirements for Conformance Level AA of version 2.0 of the Web Content Accessibility Guidelines* jeb *WCAG 2.0*)³.

Eiropas standarts, kas ietver tīmekļa pieejamību atbilstoši *WCAG 2.0* (tostarp tā lietošana AA līmenī un saistītās atbilstības novērtēšanas metodes), tiek izstrādāts to pilnvaru M/376 ietvaros, ko Komisija ir piešķirusi Eiropas standartizācijas organizācijām *CEN*, *CENELEC* un *ETSI*. Šā darba rezultātā būtu jāizstrādā harmonizēts standarts, lai nodrošinātu prezumpciju par atbilstību tīmekļa pieejamības prasībām, kas noteiktas šajā direktīvā.

Starptautisko standartu ISO/IEC 40500:2012⁴ par tīmekļa pieejamību pieņēma Starptautiskā Standartizācijas organizācija un Starptautiskā elektrotehnikas komisija (*IEC*). ISO/IEC 40500:2012 ir tieši tāds pats kā oriģinālās *WCAG 2.0*.

1.3. Politikas konteksts

Daudzas politikas iniciatīvas Eiropas līmenī skar tīmekļa pieejamību: Eiropas stratēģija invaliditātes jomā 2010.–2020. gadam (IKT pieejamība); e-pārvaldes rīcības plāns 2011.–2015. gadam (iekļaujoši un pieejami e-pārvaldes pakalpojumi); Eiropas digitalizācijas programma (Komisija ierosina līdz 2015. gadam nodrošināt pilnībā pieejamas publiskā sektora tīmekļa vietnes), ES finansējuma programmas (FP7, CIP) atbalsta tehnoloģisku

³ Avots: <http://www.w3.org/WAI/>.

⁴ http://www.iso.org/iso/iso_catalogue/catalogue_tc/catalogue_detail.htm?csnumber=58625.

risinājumu pētniecību un izstrādi tīmekļa pieejamības jomā. Tīmekļa pieejamība tiks stimulēta, arī pārskatot publiskā iepirkuma direktīvas.

1.4. Atbilstība pārējiem Savienības politikas virzieniem un mērķiem

ANO Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām (*UNCRPD*)⁵ 9. pants paredz dalībvalstīm un ES veikt atbilstošus pasākumus, lai vienlīdzīgi ar citiem personām ar invaliditāti cita starpā nodrošinātu piekļuvi informācijas un komunikācijas tehnoloģijām, tostarp internetam. Šī direktīva nodrošinātu harmonizētā standarta reālu izmantošanu tīmekļa pieejamības jomā, kas būtu jāizstrādā, īstenojot Komisijas pilnvaras M/376⁶.

Turpmāk aprakstītā priekšlikuma darbības jomā ietilpst tikai uz tīmekļa vietni balstīti tiešsaistes pakalpojumi, ko sniedz publiskā sektora struktūras.

Priekšlikums ir sinerģijā ar Eiropas Piekļūstamības aktu (EPA)⁷, kas pašlaik ir sagatavošanā un tas ir vērsts uz preču un pakalpojumu, tostarp IKT, pieejamību. Šis EPA, kas atkarīgs no šobrīd veiktā ietekmes novērtējuma rezultātiem un kas ir vērsts uz privāto sektoru, veicinās Eiropas digitalizācijas programmas saistību īstenošanu pilnīgas tīmekļa pieejamības jomā, nodrošinot arī privātā sektora tīmekļa vietņu pieejamību, ko izmanto iedzīvotājiem nodrošināto pamatpakalpojumu sniedzēji. Šis tīmekļa vietnes nodrošina informāciju un saziņu, piemēram, līgumu slēgšanai, rezervācijām, rēķinu izrakstīšanai un maksāšanai un atbalsta iegūšanai.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

2.1. Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Lai noteiktu problēmas un vajadzības, tika rīkotas vairākas sabiedriskās apspriešanas, iesaistot dalībvalstu, nozares un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus:

- salīdzinošais pētījums (2010. un 2011. g.) „E-pieejamības uzraudzība”⁸,
- pētījums „Ekonomiskais novērtējums, lai uzlabotu e-pieejamības pakalpojumus un produktus”⁹, semināri par tīmekļa pieejamību (2008. g.)¹⁰,
- sabiedriskā apspriešana, izmantojot Komisijas interaktīvo interneta platformu „Tava balss” (2008. g.)¹¹,
- pētījums „Tīmekļa pieejamība Eiropas valstīs”¹²,

⁵ <http://www.un.org/disabilities/default.asp?id=150>.

⁶ <http://www.mandate376.eu/>.

⁷ http://ec.europa.eu/governance/impact/planned_ia/docs/2012_just_025_european_accessibility_act_en.pdf.

⁸ Šā pētījuma (2008. gadā izsludināts kā SMART 2008/0066) ietvaros tika sagatavoti divi gada ziņojumi, viens ziņojums 2010. gadā un otrs — 2011. gadā. (<http://www.eaccessibility-monitoring.eu/researchResult.aspx>).

⁹ SMART 2009/00-72: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/study-economic-assessment-and-evaluation-recommendations-improving-e-accessibility-services-and>.

¹⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/consultation-workshop-web-accessibility-10-june-2008>.

¹¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0804:FIN:EN:PDF>.

- salīdzinošais pētījums "E-pieejamības īstenošanā Eiropā gūto panākumu izvērtējums" (2006.–2008. g.)¹³,
- dalībvalstu ekspertu grupas "e-iekļautības" un "iekļaujošas komunikācijas" jomā¹⁴,
- tiešas apspriedes un sanāksmes ar galveno pilsoniskās sabiedrības organizāciju, piemēram, Eiropas invalīdu foruma un Eiropas Neredzīgo savienības, *AGE* un *ANEC*, pārstāvjiem un ar programmēšanas nozares un Eiropas ražošanas nozares asociācijas pārstāvjiem¹⁵.

2.2. Ietekmes novērtējums

Komunikācijas tīklu, satura un tehnoloģiju ģenerāldirektorāta vadībā tika izveidota ietekmes novērtējuma vadības grupa, kurā plaši pārstāvēti Komisijas dienesti un departamenti. Tie ietver Juridisko dienestu, Ģenerālsekretariātu un Komunikācijas ģenerāldirektorātu, Ekonomikas un finanšu lietu ģenerāldirektorātu, Nodarbinātības, sociālo lietu un iekļautības ģenerāldirektorātu, Uzņēmējdarbības un rūpniecības ģenerāldirektorātu, *Eurostat*, Veselības un patērētāju ģenerāldirektorātu, Informātikas ģenerāldirektorātu, Iekšējā tirgus un pakalpojumu ģenerāldirektorātu un Tieslietu un iekšlietu ģenerāldirektorātu. Vadības grupas uzdevums ir analizēt un apspriest dažādus jautājumus un perspektīvas, kas attiecas uz šo priekšlikumu.

Ietekmes novērtējuma galīgajā redakcijā ietvertas atbildes uz ietekmes novērtēšanas komisijas ieteikumiem.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

3.1. Juridiskais pamats

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. panta 1. punkts.

3.2. Subsidiaritātes princips

Subsidiaritātes princips piemērojams tiktāl, ciktāl jautājumi, uz kuriem attiecas šis priekšlikums, nav ES ekskluzīvā kompetencē.

Priekšlikuma mērķus dalībvalstis nevar pilnībā sasniegt turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

Tas ietver starptautiskus aspektus, kurus nevar atrisināt ar atsevišķu dalībvalstu darbībām. Ar pasākumiem valsts līmenī nepietiek, lai tuvinātu valstu pasākumus un koordinētu harmonizētas pieejas īstenošanu, kā to apstiprina pētījumu un apspriežu rezultāti.

¹² Tīmekļa pieejamība Eiropas valstīs: cik lielā mērā ir ievērotas jaunākās starptautiskās specifikācijas pieejamības jomā, jo īpaši *WCAG 2.0*, un metodes vai plāni šo specifikāciju īstenošanai (SMART 2008/0068). <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/study-report-web-accessibility-european-countries-level-compliance-latest-international>.

¹³ Salīdzinošais pētījums (2006.–2008. g.) "E-pieejamības īstenošanā Eiropā gūto panākumu izvērtējums" (*MEAC-1*). Skatīt: *Empirica, WRC, RNIB, RNID, eWORK* (2007. g.), <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/assessment-status-eaccessibility-europe>.

¹⁴ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/groups-supporting-e-inclusion-agenda>.

¹⁵ Eiropas Informācijas un sakaru tehnoloģiju nozares asociācija.

Valstu atšķirīgā pieeja rada slogu un šķēršļus uzņēmumiem, kuru mērķis ir darboties pāri robežām. Tas ierobežo nobrieduša publiskā tīmekļa pieejamības produktu un pakalpojumu tirgus darbības jomu un var radīt mobilitātes ierobežojumus tiem iedzīvotājiem, kas izmanto atbalsta tehnoloģijas.

Efektīvāka resursu izmantošana tiktu panākta, izmantojot harmonizētas prasības un piedaloties sadarbības shēmā ar nolūku dalīties ar labu praksi, zinātību un tehnoloģiju attīstības risinājumiem.

3.3. Proporcionalitātes princips

Proporcionalitātes princips ir nodrošināts, priekšlikumu attiecinot vienīgi uz ierobežotu tīmekļa vietņu (veidu) sarakstu, dodot dalībvalstīm iespēju paplašināt šo sarakstu.

Turklāt būtiski īstenošanas parametri, piemēram, tās iestādes izvēle, kas atbildīga par izpildes pārbaudi, ir atstāta dalībvalstu ziņā.

3.4. Priekšlikums

1. pants. Priekšmets un darbības joma

Direktīvas mērķis ir tuvināt dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus par piekļuvi publiskā sektora struktūru tīmekļa vietnēm, nosakot harmonizētas prasības.

Priekšlikums paredz tehniskus noteikumus, ar kuriem dalībvalstis dara pieejamu konkrētu veidu publiskā sektora struktūru tīmekļa vietņu saturu (turpmāk "attiecīgās tīmekļa vietnes"). Sarakstā iekļautie tīmekļa vietņu veidi ietver informāciju un pakalpojumus, ko sniedz publiskā sektora struktūras un kas ir svarīgi iedzīvotāju līdzdalībai ekonomikā un sabiedrībā un ES pilsoņu tiesību izmantošanai. Saraksts ir iekļauts pielikumā un tā pamatā ir 2001. gada salīdzinošais pētījums par e-pārvaldi¹⁶.

Dalībvalstis var nolemt paplašināt šo tīmekļa vietņu veidu sarakstu.

2. pants. Definīcijas

Direktīvā ir precizēti termini, kas saistīti ar tīmekļa vietnēm, standartiem un publiskām struktūrām. Terminoloģija, kas saistīta ar tīmekļa saturu un lietotāju saskarni, ir līdzīga *W3C* izmantotajai terminoloģijai Tīmekļa pieejamības iniciatīvas kontekstā un atbilst standarta projektam, kas izriet no pilnvarām M/376.

3. pants. Prasības tīmekļa pieejamības jomā

Prasības tīmekļa pieejamības jomā ir definētas, ņemot vērā divas dimensijas:

- orientēšanās uz lietotāju,
- orientēšanās uz tirgu un sadarbību.

Ņemot vērā, ka progresīvāku tehnoloģiju un sociālās attīstības dēļ prasības var mainīties, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai vajadzības gadījumā turpmāk precizētu

¹⁶ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/egovernment-indicators-benchmarking-eeurope>.

harmonizētās prasības, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu piekļuvi attiecīgajām tīmekļa vietnēm.

Lai nekavējoties ievērotu pašreizējās politiskās saistības, iepriekš minētie noteikumi jāsteno līdz 2015. gada 31. decembrim.

4. pants. Harmonizētie standarti un atbilstības prezumpcija

Šī direktīva ir saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1025/2012 par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK, kas nosaka juridisko pamatu Komisijai pieprasīt Eiropas standartizācijas organizācijām izstrādāt harmonizētos standartus, lai palīdzētu ieinteresētajām personām nodrošināt atbilstības prezumpciju. Atsauce uz šo standartu tiktu publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, attiecīgajā gadījumā norādot elementus, kas jāievēro, piemērojot šādus standartus.

Vienā no direktīvas apsvērumiem minēts, ka sekmības kritērijus un AA līmeņa atbilstības prasības, kas norādītas Globālā tīmekļa konsorcijs (*W3C*) izdoto Tīmekļa satura pieejamības vadlīniju 2. versijā (*WCAG 2.0*), plānots ņemt vērā Eiropas standartā, kas izriet no pilnvarām M/376, un pēc tam harmonizētajā standartā, kas būtu jāizstrādā, ņemot vērā šī darba rezultātus. Šīs tehnoloģiju ziņā neitrālas specifikācijas nodrošina pamatu prasībām tīmekļa pieejamības jomā.

5. pants. Eiropas un starptautiskie standarti un atbilstības prezumpcija

Harmonizēto standartu neesības gadījumā direktīva paredz risinājumu saistībā ar prezumpciju par atbilstību tīmekļa pieejamības prasībām attiecīgajām tīmekļa vietnēm, kas atbilst tiem Eiropas standartiem vai to daļām, kurus Komisija ir noteikusi ar deleģētajiem aktiem. Pilnvaru M/376 ietvaros tiek sagatavots Eiropas standarts, kas ietver tīmekļa pieejamību.

Šāda Eiropas standarta neesības gadījumā direktīva paredz arī risinājumu saistībā ar prezumpciju par atbilstību tīmekļa pieejamības prasībām attiecīgajām tīmekļa vietnēm, kas atbilst ISO/IEC 40500:2012 daļām, kuras ietver sekmības kritērijus un AA līmeņa atbilstības prasības.

6. pants. Papildu pasākumi

Ir jāpieņem papildu pasākumi, lai veicinātu informētību, sadarbības līgumu noslēgšanu un tirgus izaugsmi.

Dalībvalstis tiek aicinātas veicināt tīmekļa pieejamības izvēršanu, to nodrošinot arī citām publiskā sektora tīmekļa vietnēm, jo tas paātrinātu tirgus izaugsmi un uzlabotu tīmekļa pieejamību ES iedzīvotājiem.

7. pants. Ziņošana

Pastāvīgi jāuzrauga tīmekļa vietnes pieejamība, ņemot vērā tīmekļa satura regulāru atjaunināšanu. Dalībvalstis ir aicinātas uzraudzīt attiecīgās publiskā sektora struktūru tīmekļa vietnes, izmantojot metodiku, ko noteikusi Komisija saskaņā ar direktīvā paredzēto procedūru. Ja tās būs pieejamas un atbilstošas, metodikā tiks izmantotas procedūras un tehniskā novērtējuma pieejas no harmonizētā standarta un tā tiks publicēta *Eiropas Savienības*

Oficiālajā Vēstnesī.

Dalībvalstis varēs brīvi izveidot piemērotu mehānismu šīm pārbaudēm, nosakot atbildīgās iestādes.

Dalībvalstis katru gadu ziņos par šādas uzraudzības rezultātiem. Ziņojumos būtu jāietver arī iespējamo vietņu veidu saraksta paplašinājums, kā arī papildu pasākumi, kas ir veikti saskaņā ar 6. pantu.

Kārtību, kādā dalībvalstis ziņo Komisijai, nosaka saskaņā ar šajā direktīvā norādīto procedūru.

8. pants. Deleģēšanas īstenošana

Direktīvā ir ietverti noteikumi par deleģēto aktu īstenošanu saskaņā ar LESD 290. pantu, kas ļauj likumdevējam deleģēt Komisijai pilnvaras pieņemt vispārēji piemērojamus nelegislatīvus aktus, lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus leģislatīvu aktu elementus. Šāda procedūra tiktu izmantota, lai turpmāk precizētu direktīvā noteiktās prasības tīmekļa pieejamības jomā, kā norādīts 3. pantā, un lai noteiktu Eiropas standartu vai tā daļas, kas nodrošina prezumpciju par atbilstību tīmekļa pieejamības prasībām attiecīgajām tīmekļa vietnēm, kas atbilst Eiropas standartam vai tā daļām.

9. pants. Komiteja

Komisijai palīdz komiteja, kā aprakstīts Regulā (ES) Nr. 182/2011. Atsauces izdara uz procedūrām (konsultatīvas vai pārbaūžu procedūras), ko atsevišķi piemēro saskaņā ar šīs direktīvas pantiem.

10. pants. Transponēšana

Direktīvā ir noteiktas diena, kad stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai ievērotu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 2014. gada 30. jūnijam.

11. pants. Pārskatīšana

Pārskatu par šīs direktīvas piemērošanu veic trīs gadu laikā no tās stāšanās spēkā.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Savienības budžetu.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par publiskā sektora struktūru tīmekļa vietņu pieejamību

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁷,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹⁸,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Virzība uz digitālo sabiedrību sniedz lietotājiem jaunas iespējas piekļūt informācijai un pakalpojumiem. Informācijas un pakalpojumu sniedzēji, piemēram, publiskā sektora struktūras, arvien vairāk izmanto internetu, lai sagatavotu, ievāktu un sniegtu daudzveidīgu sabiedrībai svarīgu informāciju un pakalpojumus tiešsaistē.
- (2) Tīmekļa pieejamība attiecas uz principiem un metodēm, kas jāievēro, veidojot tīmekļa vietnes, lai šo tīmekļa vietņu saturu padarītu pieejamu visiem lietotājiem, jo īpaši cilvēkiem ar funkcionāliem ierobežojumiem, tostarp personām ar invaliditāti. Tīmekļa vietņu saturs ietver tekstuālu un netekstuālu informāciju, kā arī veidlapu lejupielādi un divpusēju saziņu, piemēram, digitālo veidlapu apstrādi, autentifikāciju un darījumu veikšanu, piemēram, lietu izskatīšanu un maksājumus.
- (3) Komisijas e-pārvaldes rīcības plāns 2011.–2015. gadam¹⁹ aicina rīkoties, lai izstrādātu e-pārvaldes pakalpojumus, kas nodrošina sociālo iekļautību un pieejamību.
- (4) Paziņojumā “Digitālā programma Eiropai”²⁰ Komisija norādīja, ka līdz 2015. gadam publiskā sektora tīmekļa vietnēm ir jābūt pilnībā pieejamām.

¹⁷ OV C 110/26, 9.5.2006., / (COM (2005) 425 galīgā redakcija).

¹⁸ OV C 009, 11.1.2012., 65.–70. lpp.

¹⁹ COM(2010) 743 galīgā redakcija. Nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*.

- (5) Pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pamatprogramma²¹ un Konkurētspējas un inovāciju programma²² atbalsta tehnoloģisko risinājumu pētniecību un izstrādi ar tīmekļa pieejamību saistītām problēmām.
- (6) Ratificējot Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām ("ANO Konvencija"), lielākā daļa dalībvalstu un Savienība, to noslēdzot, ir apņēmušas "lai vienlīdzīgi ar citiem nodrošinātu personām ar invaliditāti pieeju [..], tostarp informācijas un sakaru tehnoloģijām" un „veic arī atbilstošus pasākumus, lai [..] veicinātu jauno informācijas un sakaru tehnoloģiju un sistēmu, tostarp tīmekļa, pieejamību personām ar invaliditāti."
- (7) Eiropas stratēģijas invaliditātes jomā (2010.–2020. g.)²³ pamatā ir ANO Konvencija un tajā ir ietverti pasākumi vairākās prioritārās jomās, tostarp tīmekļa pieejamības jomā, ar mērķi "personām ar invaliditāti nodrošināt brīvu preču, pakalpojumu, to skaitā publisko pakalpojumu, un atbalsta ierīču pieejamību."
- (8) Padomes Regulā (EK) Nr. 1081/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu²⁴, ir iekļauti noteikumi par IKT pieejamību. Tomēr tajā nav aplūkota tīmekļa pieejamības specifika.
- (9) Strauji augošais tīmekļa pieejamības tirgus aptver dažādus ekonomikas dalībniekus, piemēram, tos, kas izstrādā tīmekļa vietnes vai programmatūras rīkus, lai izveidotu, pārvaldītu un testētu tīmekļa lapas, tos, kas izstrādā lietotāju aģentus, piemēram, tīmekļa pārlūkprogrammas un saistītas atbalsta tehnoloģijas, tos, kas īsteno sertifikācijas pakalpojumus, un apmācības pakalpojumu sniedzējus.
- (10) Vairākas dalībvalstis ir pieņēmušas pasākumus, kuru pamatā ir starptautiski izmantotas vadlīnijas pieejamu tīmekļa vietņu izstrādes jomā, bet norādes bieži vien atsaucas uz dažādām šo vadlīniju versijām vai atbilstības līmeņiem, vai arī valstu līmenī ir ieviestas tehniskās variācijas.
- (11) Tīmekļa pieejamības nodrošinātāji aptver lielu skaitu mazo un vidējo uzņēmumu (MVU). Nodrošinātājiem un jo īpaši MVU nav stimula sākt uzņēmējdarbību ārpus savas valsts tirgus. Tīmekļa pieejamības specifikāciju un noteikumu atšķirību dēļ to konkurētspēju un izaugsmi kavē papildu izmaksas, kas tiem rastos, izstrādājot un tirgojot ar tīmekļa pieejamību saistītus pārrobežu produktus un pakalpojumus.
- (12) Ierobežotas konkurences dēļ tīmekļa vietņu un saistīto produktu un pakalpojumu pircēji saskaras ar augstām pakalpojumu cenām vai atkarību no viena tīmekļa pieejamības nodrošinātāja. Nodrošinātāji bieži vien dod priekšroku "pašu standartu" variācijām, kas pēc tam ierobežo lietotāju aģentu sadarbību, kā arī universālu Savienības mēroga piekļuvi tīmekļa vietņu saturam. Valstu noteikumu sadrumstalotība mazina ieguvumus, ko varētu gūt no pieredzes apmaiņas ar valstu un starptautiskajiem partneriem, pielāgojoties sabiedrības un tehnoloģiju attīstībai.

---

²⁰ COM(2010) 245 galīgā redakcija/2.

²¹ OV L 412, 30.12.2006., 1.–43. lpp.

²² OV L 310, 9.11.2006., 15.–40. lpp.

²³ COM(2010) 636 galīgā redakcija. Nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*.

²⁴ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

- (13) Lai likvidētu sadrumstalotību, būtu jātuvina valstu pasākumi Savienības līmenī, proti, jāvienojas par pieejamības prasībām publiskā sektora iestāžu tīmekļa vietnēm. Tas mazinātu neskaidrības tīmekļa vietņu izstrādātājiem un uzlabotu sadarbību. Tehnoloģiju ziņā neitrālu pieejamības prasību izmantošana nekavēs inovācijas un, iespējams, pat tās veicinās.
- (14) Turklāt harmonizētai pieejai būtu jāļauj Savienības publiskā sektora struktūrām un uzņēmumiem gūt ekonomisku un sociālu labumu no tiešsaistes pakalpojumu paplašināšanas, lai aptvertu vairāk iedzīvotāju un klientu. Tam vajadzētu palielināt iekšējā tirgus potenciālu attiecībā uz tīmekļa pieejamības produktiem un pakalpojumiem. Izrietošā tirgus izaugsme ļautu uzņēmumiem veicināt ekonomikas izaugsmi un radīt darbavietas Savienībā. Iekšējā tirgus nostiprināšanai vajadzētu padarīt ieguldījumu veikšanu Savienībā pievilcīgāku. Valdībām vajadzētu gūt labumu no lētākas tīmekļa pieejamības nodrošināšanas.
- (15) Iedzīvotājiem vajadzētu gūt labumu no plašākas piekļuves tiešsaistes publiskā sektora pakalpojumiem un saņemt pakalpojumus un informāciju, kas ļaus vienkāršāk īstenot savas tiesības visā Savienībā, proti, tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties Savienības teritorijā un veikt uzņēmējdarbību un sniegt pakalpojumus.
- (16) Prasības par tīmekļa pieejamību, kas definētas šajā direktīvā, ir tehnoloģiju ziņā neitrālas. Tās tikai norāda, kādām pamatfunkcijām jābūt, lai lietotājs varētu uztvert, darbināt vai izprast vietni un tās saturu. Tajos nav norādīts, kā tas ir jāpanāk vai kāda tehnoloģija ir jāizvēlas konkrētajai vietnei, tiešsaistes informācijai vai aplikācijai. Kā tādas šīs prasības nekavē inovācijas.
- (17) Ar tīmekļa pieejamību saistītas sadarbības pamatā vajadzētu būt kopīgi pieņemtām un izmantotām specifikācijām, kas optimizē tīmekļa satura saderību ar pašreizējiem un nākotnes lietotāju aģentiem un atbalsta tehnoloģijām. Konkrētāk, tīmekļa saturam vajadzētu nodrošināt lietotāju aģentiem kopēju iekšējo dabiskās valodas, struktūru, sakarību un sekvenču kodēšanu, kā arī datus par iegulstiem lietotāju saskarnes komponentiem. Tādējādi no sadarbības labumu gūst lietotāji, jo tie var universāli izmantot lietotāju aģentus, lai piekļūtu tīmekļa vietnēm: tie varētu gūt labumu arī no lielākas izvēles un zemākām cenām visā Savienībā. Sadarbība varētu arī nākt par labu ar tīmekļa pieejamību saistīto produktu un pakalpojumu piegādātājiem un pircējiem.
- (18) Kā uzsvērts paziņojumā "Digitālā programma Eiropai", publiskajām struktūrām jāiesaistās tiešsaistes satura tirgu veicināšanā. Valdības var stimulēt satura tirgus, publiskā sektora informāciju padarot pieejamu ar pārredzamiem, efektīviem un nediskriminējošiem nosacījumiem. Šis ir svarīgs potenciālas novatorisku tiešsaistes pakalpojumu izaugsmes avots.
- (19) Direktīvas mērķim vajadzētu būt nodrošināt, lai vairāki sabiedrībai nozīmīgi publiskā sektora struktūru tīmekļa vietņu veidi ir pieejami saskaņā ar kopējām prasībām. Šādi tīmekļa vietņu veidi tika noteikti 2001. gada salīdzinošajā pētījumā par e-pārvaldi²⁵ un ir izmantoti par pamatu pielikuma sarakstā.

²⁵ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/egovernment-indicators-benchmarking-eeurope>.

- (20) Šī direktīva nosaka prasības par tīmekļa pieejamību konkrētiem publiskā sektora struktūru tīmekļa vietņu veidiem. Lai veicinātu attiecīgo tīmekļa vietņu atbilstību minētajām prasībām, jāparedz atbilstības prezumpcija attiecīgajām tīmekļa vietnēm, kas atbilst harmonizētajiem standartiem, kuri sagatavoti un publicēti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1025/2012 par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK, ar mērķi formulēt sīki izstrādātas minēto prasību tehniskās specifikācijas. Saskaņā ar minēto regulu dalībvalstis un Eiropas Parlaments varēs izteikt iebildumus pret harmonizētajiem standartiem, par kuriem tie uzskata, ka tie pilnībā neatbilst tīmekļa pieejamības prasībām, kas noteiktas šajā direktīvā.
- (21) Komisija jau ir piešķirusi pilnvaras M/376²⁶ Eiropas standartizācijas organizācijām izstrādāt Eiropas standartu, kurā precizētas funkcionālās pieejamības prasības IKT produktiem un pakalpojumiem, tostarp tīmekļa saturam, ko varētu izmantot publiskā iepirkumā, kā arī citiem mērķiem, piemēram, iepirkumiem privātajā sektorā. Šajā nolūkā Eiropas standartizācijas organizācijām ir jāizveido cieša sadarbība ar attiecīgo nozares standartu forumiem un konsorcijiem, tostarp Globālā tīmekļa konsorciju (*W3C/WAI*). Šā darba rezultātā būtu jāizstrādā harmonizēts standarta, kas nodrošinātu prezumpciju par atbilstību tīmekļa pieejamības prasībām, kas noteiktas šajā direktīvā.
- (22) Kamēr atsaucēs uz šādu harmonizēto standartu vai tā daļām nav publicētas, prezumpcija par atbilstību tīmekļa pieejamības prasībām būtu jāparedz attiecīgajām tīmekļa vietnēm, kas atbilst Eiropas standartiem vai to daļām, kuras Komisija noteikusi ar deleģētajiem aktiem. Šāds standarts varētu būt Eiropas standarts, kas būtu jāpieņem, pamatojoties uz pilnvarām M/376.
- (23) Šāda Eiropas standarta neesības gadījumā būtu jāparedz prezumpcija par atbilstību tīmekļa pieejamības prasībām attiecīgajām tīmekļa vietnēm, kas atbilst tām starptautiskā standarta ISO/IEC 40500:2012 daļām, kuras ietver sekmības kritērijus un AA līmeņa atbilstības prasības. ISO/IEC 40500:2012 ir tieši tāds pats kā oriģinālās Tīmekļa satura pieejamības vadlīnijas 2. versijā. Ieinteresētās personas starptautiskā un Eiropas līmenī plaši izmanto sekmības kritērijus un AA līmeņa atbilstības prasības, kas norādītas *W3C* izstrādāto Tīmekļa satura pieejamības vadlīniju 2. versijā (*WCAG 2.0*), lai nodrošinātu pamatu pienācīgām specifikācijām tīmekļa pieejamības jomā. Tas ir uzsvērts Padomes secinājumos par pieejamu informācijas sabiedrību²⁷.
- (24) Atbilstība tīmekļa pieejamības prasībām būtu pastāvīgi jāuzrauga no sākotnējās publiskā sektora struktūru tīmekļa vietnes izveides posma līdz visiem turpmākiem satura atjauninājumiem. Harmonizētā uzraudzības metodikā tiktu iekļautas vienveidīgas pārbaudes visās dalībvalstīs par to, cik tīmekļa vietne atbilst prasībām tīmekļa pieejamības jomā, reprezentatīva atlase un uzraudzības periodiskums. Dalībvalstīm ik gadu būtu jāziņo par uzraudzības rezultātiem, un vispārīgāk — jāuzskaita pasākumi, kas veikti, piemērojot šo direktīvu.

²⁶ <http://www.mandate376.eu/>.

²⁷ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/trans/107014.pdf.

- (25) Harmonizētā satvarā tīmekļa vietņu izstrādātājiem vajadzētu saskarties ar mazāk šķēršļiem darbībai iekšējā tirgū, kā arī vajadzētu samazināties izmaksām valdībām un citiem, kas nodrošina ar tīmekļa pieejamību saistītus produktus un pakalpojumus.
- (26) Lai nodrošinātu, ka attiecīgās tīmekļa vietnes ir pieejamas saskaņā ar tīmekļa pieejamības prasībām, kas noteiktas ar šo direktīvu, pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai, lai vajadzības gadījumā turpmāk precizētu šīs prasības un noteiktu Eiropas standartu vai tā daļas, kas harmonizēto standartu neesības gadījumā nodrošinātu prezumpciju par atbilstību tīmekļa pieejamības prasībām attiecīgajām tīmekļa vietnēm, kas atbilst šādam standartam vai tā daļām. Ir īpaši svarīgi, lai sagatavošanas darba gaitā Komisija pienācīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina attiecīgo dokumentu vienlaicīga, savlaicīga un pienācīga nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (27) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas attiecīgo noteikumu īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Būtu jāizmanto pārbaudes procedūra, lai noteiktu metodiku, kas dalībvalstīm būtu jāizmanto, lai uzraudzītu attiecīgo tīmekļa vietņu atbilstību šīm prasībām. Būtu jāizmanto konsultēšanas procedūra, lai noteiktu kārtību, kādā dalībvalstīm būtu jāziņo Komisijai par šīs uzraudzības rezultātiem. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu.
- (28) Tā kā šīs direktīvas mērķis, proti, izveidot harmonizētu tirgu publiskā sektora iestāžu tīmekļa vietņu pieejamībai, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo jāharmonizē dažādi noteikumi, kas patlaban pastāv to attiecīgajās tiesību sistēmās, un tāpēc to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā ir paredzēti tikai tie pasākumi, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šīs direktīvas mērķis ir tuvināt dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus, kas saistīti ar publiskā sektora struktūru tīmekļa vietņu satura pieejamību visiem lietotājiem, jo īpaši cilvēkiem ar funkcionāliem ierobežojumiem, tostarp personām ar invaliditāti.
2. Tā paredz noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis dara pieejamu to tīmekļa vietņu saturu, kas pieder publiskā sektora struktūrām, un šo tīmekļa vietņu veidi ir norādīti pielikumā.
3. Dalībvalstis var paplašināt šīs direktīvas darbības jomu, to attiecinot uz citiem publiskā sektora tīmekļa vietņu veidiem, kas nav minēti 2. punktā.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- (1) “attiecīgās tīmekļa vietnes” ir tīmekļa vietnes, kas minētas šīs direktīvas 1. panta 2. punktā;
- (2) “tīmekļa vietņu saturs” ir informācija, kas jāpaziņo lietotājam, izmantojot lietotāja aģentu, ieskaitot kodu vai iezīmēšanas valodu, kas nosaka satura struktūru, noformējumu un mijiedarbību;
- (3) “lietotāja aģents” ir programmatūra, kas izgūst un nodrošina tīmekļa saturu lietotājiem, ieskaitot tīmekļa pārlūkprogrammas, medijatspēļi, spraudņi un citas programmas, kas palīdz izgūt un lietot tīmekļa saturu un mijiedarboties ar to;
- (4) “standarts” ir tehniska specifikācija, ko pieņēmusi atzīta standartizācijas struktūra, atkārtotai vai ilgstošai piemērošanai, kurai atbilstība nav obligāta, kā definēts Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 1. punktā;
- (5) „starptautisks standarts” ir standarts, ko pieņēmusi starptautiska standartizācijas struktūra, kā definēts Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
- (6) „Eiropas standarts” ir standarts, ko pieņēmusi Eiropas standartizācijas organizācija, kā definēts Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā;
- (7) „harmonizēts standarts” ir Eiropas standarts, kurš pieņemts, pamatojoties uz Komisijas pieprasījumu, lai piemērotu Savienības harmonizēšanas tiesību aktus, kā definēts Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā;
- (8) "publiskā sektora struktūra" ir valsts, reģionālā vai vietējā līmeņa pārvaldes struktūra, publisko tiesību subjekti, kā definēts Direktīvas 2004/18/EK 1. panta 9. punktā, un apvienības, ko izveidojusi viena vai vairākas šādas struktūras vai arī viens vai vairāki šādi publisko tiesību subjekti.

3. pants

Prasības tīmekļa pieejamības jomā

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgās tīmekļa vietnes ir pieejamas
  - (a) konsekventā un piemērotā veidā, lai nodrošinātu lietotāju uztveri, darbības un izpratni, tostarp satura noformējuma pielāgojamību un mijiedarbību, un, ja vajadzīgs, nodrošinot pieejamu elektronisko alternatīvu;
  - (b) tādā veidā, kas veicina sadarbību ar dažādiem lietotāju aģentiem un atbalsta tehnoloģijām Savienības un starptautiskā mērogā.

2. Dalībvalstis piemēro 1. punkta noteikumus vēlākais līdz 2015. gada 31. decembrim.
3. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 8. pantu, lai vajadzības gadījumā sīkāk precizētu prasības tīmekļa pieejamības jomā, kas minētas 1. punktā.

4. pants

Prezumpcija par atbilstību harmonizētajiem standartiem

1. Saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012 attiecīgās tīmekļa vietnes, kas atbilst tiem harmonizētajiem standartiem vai to daļām, uz kurām atsaucas Komisija ir sagatavojusi un publicējusi *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, uzskata par tādām, kas atbilst minētajos standartos vai to daļās norādītajām prasībām par tīmekļa pieejamību, kā noteikts 3. pantā.

5. pants

Pieņēmums par atbilstību Eiropas vai starptautiskajiem standartiem

1. Kamēr atsaucas uz 4. pantā minētajiem harmonizētajiem standartiem vēl nav publicētas, attiecīgās tīmekļa vietnes, kas atbilst Eiropas standartiem vai to daļām, kas noteiktas saskaņā ar 2. punktu, uzskata par tādām, kas atbilst tīmekļa pieejamības prasībām, kas ietvertas šajos standartos vai to daļās, kā noteikts 3. pantā.
2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 8. pantu, lai noteiktu Eiropas standartus vai to daļas, kas minētas 1. punktā.
3. Kamēr atsaucas uz 1. punktā minētajiem Eiropas standartiem vēl nav noteiktas, attiecīgās tīmekļa vietnes, kas atbilst ISO/IEC 40500: 2012 daļām, kas ietver sekmības kritērijus un AA līmeņa atbilstības prasības, uzskata par tādām, kas atbilst tīmekļa pieejamības prasībām, kā noteikts 3. pantā.

6. pants

Papildu pasākumi

1. Dalībvalstis veicina, ka attiecīgās tīmekļa vietnes sniedz paziņojumu par to pieejamību, jo īpaši par to atbilstību šai direktīvai, un, iespējams, papildinot ar citu informāciju par pieejamību lietotāju atbalstam.
2. Dalībvalstis veic pasākumus, lai veicinātu tīmekļa pieejamības prasību piemērošanu, kā noteikts 3. pantā, visām publiskā sektora struktūru tīmekļa vietnēm, ne tikai attiecīgajām tīmekļa vietnēm, jo īpaši publiskā sektora struktūru tīmekļa vietnēm, uz kurām attiecas spēkā esošie valsts tiesību akti vai attiecīgie pasākumi tīmekļa pieejamības jomā.
3. Dalībvalstis atbalsta pienācīgus mehānismus tīmekļa pieejamības apspriešanai ar attiecīgajām ieinteresētajām personām un publisko izmaiņas tīmekļa pieejamības politikā, kā arī pieredzi un secinājumus, kas gūti tīmekļa pieejamības prasību atbilstības īstenošanā.
4. Dalībvalstis ar Komisijas atbalstu sadarbojas Savienības līmenī ar nozares un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, lai 7. panta 4. punktā minēto gada ziņojumu vajadzībām izvērtētu

tirgus un tehnoloģiju attīstību, izmaiņas tīmekļa pieejamībā un lai apmainītos ar labāko praksi.

7. pants

Uzraudzība un ziņošana

1. Dalībvalstis, izmantojot 4. punktā paredzēto metodiku, nepārtraukti uzrauga attiecīgo tīmekļa vietņu atbilstību prasībām par tīmekļa pieejamību.
2. Dalībvalstis ik gadu paziņo saskaņā ar 4. punktu veiktās uzraudzības rezultātus, tostarp mērījumu datus un, vajadzības gadījumā, 1. panta 3. punktā minēto tīmekļa vietņu sarakstu.
3. Šajā ziņojumā ietver arī darbības, kas veiktas saskaņā ar 6. pantu.
4. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka metodiku tam, kā uzraudzīt attiecīgo tīmekļa vietņu atbilstību prasībām tīmekļa pieejamības jomā, kā izklāstīts 3. pantā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 9. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Šo metodiku publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
5. Metodika, kas minēta 4. punktā, ietver:
  - (a) uzraudzības periodiskumu un to attiecīgo tīmekļa vietņu atlasī, kam tiks piemērota uzraudzība, un
  - (b) tīmekļa vietņu līmenī — aprakstu par to, kā jāpierāda tas, ka ir ievērotas 3. pantā minētās prasības par tīmekļa pieejamību, ja iespējams, tieši atsaucoties uz attiecīgiem aprakstiem harmonizētajā standartā vai, ja tādu nav, — Eiropas vai starptautiskajos standartos, kas minēti attiecīgi 4. un 5. pantā.
6. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka dalībvalstu ziņošanas kārtību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 9. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

8. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Direktīvas 3. un 5. pantā minētās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus piešķir uz nenoteiktu laiku no datuma, kurā stājas spēkā šī direktīva.
3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 3. un 5. pantā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģējumu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā datumā, kas tajā norādīts. Tas neietekmē jau spēkā esošu deleģētu aktu spēkā esību.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar 3. un 5. pantu, stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome divu mēnešu laikā pēc minētā akta paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei nav cēluši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan

Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosmes minēto termiņu pagarina par diviem mēnešiem.

9. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

10. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 2014. gada 30. jūnijam. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.
2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

11. pants

Pārskatīšana

Komisija pārskata šīs direktīvas piemērošanu trīs gadu laikā no tās stāšanās spēkā.

12. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

13. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

PIELIKUMS

Publiskā sektora iestāžu tīmekļa vietņu veidi

(kā minēts 1. panta 2. punktā)

- (1) Ienākuma nodokļi: deklarēšana, novērtējuma paziņošana
- (2) Nodarbinātības dienestu darba meklēšanas pakalpojumi
- (3) Sociālā nodrošinājuma pabalsti: bezdarbnieku pabalsti, bērnu pabalsti, medicīniskās izmaksas (atmaksa vai tiešs norēķins), studentu stipendijas.
- (4) Personas dokumenti: pasas vai vadītāja apliecības
- (5) Automobiļu reģistrācija
- (6) Būvatļaujas pieteikumi
- (7) Iesniegumi policijai, piemēram, zādzības gadījumā
- (8) Publiskās bibliotēkas, piemēram, katalogi un meklēšanas rīki
- (9) Dzimšanas vai laulības apliecības pieprasījums un izsniegšana
- (10) Reģistrācija augstākās izglītības iestādēs vai universitātēs
- (11) Paziņojums par dzīvesvietas maiņu
- (12) Ar veselību saistīti pakalpojumi: interaktīvas konsultācijas par pakalpojumu pieejamību, tiešsaistes pakalpojumi pacientiem, pieteikšanās